

ارائه‌ی مدل فازی برای تعیین حساسیت مناطق ساحلی به ریزش نفتی* (مطالعه‌ی موردی سواحل استان مازندران)

«یادداشت پژوهشی»

فریدون وفايي^(۱) وحید هادی پور^(۲) ابوذر هادی پور^(۳) سید ابوالفضل موسوی^(۴)

چکیده نوار ساحلی دریای خزر خصوصاً سواحل استان مازندران، از نظر اقتصادی، توریستی، محیط‌زیستی و شیلاتی دارای اهمیت فراوانی می‌باشد. بنابراین تعیین حساسیت مناطق ساحلی شمال کشورمان به ریزش نفتی، ارائه‌ی روش‌هایی برای توسعه‌ی مدل‌ها، بومی‌سازی روش‌ها، مشخص کردن معیارهای حساسیت و اولویت‌بندی حساسیت، به منظور کنترل و پاکسازی دقیق و سریع در زمان ریزش‌های نفتی بسیار ضروری است. بدین منظور برای ایجاد مدل، پس از شناسایی محدوده‌ی خط خطر و تهیه‌ی لایه‌های اطلاعاتی مورد نظر، لایه‌های پردازش شده با استفاده روش‌های فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) و فرآیند تحلیل سلسله مراتبی فازی (FAHP) وزن‌دهی می‌شود و بر مبنای مدل‌های فازی، لایه‌ها در سامانه‌ی اطلاعات جغرافیایی (GIS) تلفیق و نقشه کلی حساسیت تهیه می‌شود. نتایج حاصل از مدل فازی در این تحقیق نشان می‌دهد که اکثر مناطق ساحلی استان مازندران دارای حساسیت زیاد در هنگام ریزش‌های نفتی می‌باشند.

واژه‌های کلیدی ریزش نفتی، حساسیت مناطق ساحلی، استان مازندران، دریای خزر، GIS، AHP، مدل فازی.

Presentation a Fuzzy Model to Determine Shoreline Sensitivity due to Oil Spill (Case Study- Mazandaran Coastal Area)

F. Vafaie V. Hadipour A. Hadipour S.A. Mousavi

Abstract The Caspian Sea shoreline especially Mazandaran coastal area is very important area because of its economic, environmental, and fishery parameters as its high length is always exposed to the negative effects of oil spill. So, determination of its sensitive coastal areas due to oil spills, presentation of some approaches to develop the models, localization the methods and determination of sensitive coastal criteria to oil spills is much necessary. For creating this model, after recognizing the hazard line and creating the objective layers, the processed layers are weighted using analytical hierarchy process (AHP) and Fuzzy AHP methods, then according the fuzzy model the layers are combined by using geographic information system (GIS) software and the final sensitivity maps are produced. The fuzzy results show that the most area of Mazandaran province has a high sensitivity during the oil spills.

Keywords Oil Spill, Coastal Area Sensitivity, Mazandaran Province, Caspian Sea, GIS, AHP, Fuzzy Model

★ تاریخ دریافت مقاله ۹۰/۱/۲۱ و تاریخ پذیرش آن ۹۱/۲/۳۱ می‌باشد.

- (۱) نویسنده‌ی مسئول: دانشیار گروه عمران، دانشکده‌ی عمران، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی.
- (۲) کارشناس ارشد عمران- محیط زیست، دانشکده‌ی عمران، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی.
- (۳) کارشناس ارشد عمران- محیط زیست، دانشکده‌ی عمران، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی.
- (۴) کارشناس ارشد عمران- نقشه‌برداری، دانشکده‌ی نقشه‌برداری، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی.

مقدمه

اسپانیا) را براساس تلفیق شاخص‌های فیزیکی، بیولوژیکی و اقتصادی-اجتماعی مورد ارزیابی قرار دادند. در این تحقیق پس از تقسیم نواحی ساحلی بر مبنای سواحل با جنس یکسان، براساس داده‌های فیزیکی، بیولوژیکی و اقتصادی سه شاخص متوسط فیزیکی، بیولوژیکی و اقتصادی برای هر بخش تعریف گردید و جهت ارزیابی آسیب‌پذیری منطقه‌ی ساحلی، مقدار هر کدام از این شاخص‌ها محاسبه شد. در نهایت نتایج به‌دست آمده در مرحله‌ی قبل، با سه روش مختلف (بدترین حالت، میانگین و تلفیق سه شاخص) همراه با امتیازات آسیب‌پذیری مبتنی بر نقشه‌های ESI، با یکدیگر مقایسه و دقیق‌ترین روش ارائه گردید [4]. در این تحقیق حساسیت مناطق ساحلی استان مازندران به ریزش‌های نفتی، از غرب استان مازندران (شهرستان رامسر) تا شرق استان مازندران (شهرستان به‌شهر) مورد بررسی قرار گرفته است. طول خط ساحلی استان مازندران براساس مقیاس ۱/۲۵۰۰۰ حدود ۴۸۷.۱۵ کیلومتر می‌باشد.

روش انجام کار

تعیین خط خطر. این مرز به‌صورت خطی بر روی خشکی که آب دریا، در اثر شرایط طوفانی یعنی خیزآب ناشی از باد، خیزآب ناشی از موج، خیزآب ناشی از تغییرات فشار و بالاروی موج نسبت به تراز بالایی مد در سواحل جنوب کشور و تراز آب دریای خزر بر اثر تغییرات بلندمدت در سواحل شمال کشور دارد، در نظر گرفته می‌شود. در این تحقیق برای تعیین کد ارتفاعی خط خطر، بالآمدگی آب در اثر هر یک از عوامل فوق محاسبه شده و کد ارتفاعی آن برای بیش از ۲۵۰ نقطه (بازه‌ی سیزده کیلومتری) نسبت به تراز متوسط آب دریا تعیین شده است.

تعیین و آماده‌سازی معیارهای مؤثر. به‌منظور ارزیابی حساسیت، در ابتدا معیارهای مؤثر برای تعیین حساسیت مناطق ساحلی به ریزش نفتی به‌همراه داده‌های مورد نیاز، از طریق مصاحبه با کارشناسان و

ناحیه‌ی ساحلی، محل پیوند آب و خشکی و فصل مشترک دو اکوسیستم با ویژگی‌های مجزا از یکدیگر است که منطقه‌ای آسیب‌پذیر و آخرین پذیرنده‌ی آلاینده‌های خشکی و دریا می‌باشد. وجود نفت در دریا نه تنها محیط‌زیست آبی، بلکه سلامت انسان را نیز دچار لطمات جدی می‌نماید. مهم‌ترین اثر آلودگی نفت در سواحل شامل پوشاندن سنگ‌ها، گیاهان و جانداران با لایه‌ای از نفت می‌باشد. هم‌چنین بخش‌هایی از نفت که به‌وسیله‌ی هوا خوردن از لکه‌های نفتی جدا می‌شوند، در همه جا پخش می‌گردند و باعث از بین رفتن جاذبه‌های توریستی و درآمدهای اقتصادی می‌شوند [۱]. در زمینه‌ی تعیین حساسیت مناطق ساحلی به ریزش‌های نفتی با در نظر گرفتن تمامی معیارهای مؤثر و استفاده از GIS، تاکنون در کشورمان مطالعاتی صورت نگرفته است اما تحقیقات مشابهی صورت گرفته که در ادامه بیان می‌گردد. بذل‌راد و دانه‌کار (۱۳۸۸)، جهت برنامه‌ریزی مدیریت ساحلی، حساسیت زیست‌محیطی ناهمواری‌های ساحلی استان هرمزگان را نسبت به ریزش‌های نفتی مورد ارزیابی قرار دادند. در این تحقیق به ارتباط بین ناهمواری‌های ساحلی، جنس سواحل و موجودات زنده پرداخته شده است [۲]. در سال ۲۰۰۶ در تحقیقی توسط کای ریتز و ژین لیو، قسمتی از سواحل شمال‌غربی کشور اسپانیا که در آنجا ریزش نفتی اتفاق افتاده بود مورد ارزیابی قرار گرفت. در این تحقیق، سیستم پشتیبانی تصمیم‌گیری (DSS) شامل تلفیق مدل و روش‌های ارزیابی که در ارزیابی‌های مختلف به‌خصوص اثر بر زیستگاه‌ها و اقتصاد محلی، پیشنهاد شده است. در این مطالعه DSS قادر بود سیستم شبیه‌سازی ناگهانی ریزش نفتی (پیش‌بینی شده توسط جریان و باد) و داده‌های محیطی تولید شده توسط GIS را با یکدیگر ادغام و با استفاده از تکنیک ارزیابی چند معیاره، تأثیر بر روی معیارهای بیولوژیکی و اقتصادی را اولویت‌بندی کند [3]. در سال ۲۰۰۹ کاستاندنو و همکاران آسیب‌پذیری ناشی از ریزش‌های نفتی در سواحل کانتابرین (خلیج بیسکا در شمال

نسبتی و تحلیل سلسله مراتبی (AHP) اشاره کرد. در ادامه روش AHP و روش توسعه یافته‌ی فازی آن به نام AHP فازی که در این تحقیق برای تعیین وزن لایه‌های اطلاعات مکانی در GIS مورد استفاده قرار می‌گیرد، تشریح می‌گردد.

روش AHP توسط محقق به نام ساعتی در سال ۱۹۸۰ ارائه گردید. در این روش برای محاسبه‌ی وزن معیارها از روش مقایسه‌ی زوجی استفاده می‌شود. ورودی روش AHP ماتریس مقایسه‌ی زوجی است که درایه‌های آن بیان‌کننده‌ی میزان اهمیت نسبی معیارها می‌باشد. پس از تشکیل ماتریس مقایسه‌ی زوجی، نرخ ناسازگاری ماتریس مقایسه‌ی تعیین و در صورت قابل قبول بودن قضاوت‌ها، وزن هر کدام از معیارها به دست می‌آید [7, 8].

برای محاسبه‌ی وزن، ابتدا ماتریس مقایسه تشکیل و پارامترها به صورت دوتایی با هم مقایسه و اهمیت نسبی آن‌ها سنجیده می‌شود. به منظور محاسبه‌ی وزن نسبی دو معیار نسبت به همدیگر، اهمیت نسبی آن‌ها به صورت عباراتی نظیر کاملاً مهم‌تر، اهمیت خیلی قوی و... بیان می‌شود و براساس نظرات کارشناسان هر یک از این عبارات به امتیازی بین ۱ تا ۹ تبدیل می‌گردد که به آن‌ها وزن نسبی گفته می‌شود. سپس، اعداد مقایسه‌ی زوجی حاصل در قالب ماتریسی با عنوان ماتریس مقایسه آورده می‌شود. در این ماتریس درایه‌ی a_{ij} نتیجه‌ی مقایسه‌ی معیار i ام با معیار j ام می‌باشد. بعد از آماده شدن ماتریس مقایسه و قابل قبول بودن سطح سازگاری آن، وزن پارامترها از روش بردار ویژه محاسبه می‌شود [9,10]. معیار اصلی برای پذیرفتن مقایسه‌های زوجی این است که مقایسه‌ها با هم سازگار باشند، بدین منظور باید نشان دهیم که:

$$W.W = \begin{bmatrix} 1 & \frac{w_1}{w_2} & \dots & \frac{w_1}{w_n} \\ \frac{w_2}{w_1} & 1 & \dots & \frac{w_2}{w_n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{w_n}{w_1} & \frac{w_n}{w_2} & \dots & 1 \end{bmatrix} * \begin{bmatrix} w_1 \\ w_2 \\ \vdots \\ w_n \end{bmatrix} = \lambda.W \quad (1)$$

افراد متخصص و بررسی تجارب کشورهای دیگر تعیین می‌شود. به منظور حصول جواب‌های قابل اطمینان پس از اجرای آنالیزهای حساسیت، بایستی داده‌های جمع‌آوری شده، در نرم‌افزار به فرمت قابل استفاده با مقیاس و سیستم تصویر یکسان درآیند. پارامترهایی که برای تعیین حساسیت مناطق ساحلی دریای خزر به ریزش نفتی مورد استفاده قرار گرفته‌اند عبارتند از:

۱- معیارهای منابع انسانی: مکان‌های توریستی، بنادر و شهرهای ساحلی.

۲- معیارهای منابع بیولوژیکی: مناطق حساس (حساسیت کم، حساسیت متوسط، حساسیت زیاد)

۳- معیارهای هیدرودینامیک ساحل: موج (ساحل پرنرزی، ساحل کم‌انرژی).

۴- معیارهای ژئومورفولوژی ساحل: ساحل ماسه‌ای، دشت‌های سیلابی.

در این تحقیق اطلاعات مربوط به معیار فیزیک ساحل (امواج و ژئومورفولوژی) و منابع اقتصادی-اجتماعی از پروژه‌ی ICZM سازمان بنادر و دریانوردی و داده‌های بیولوژیک از پروژه‌ی پهنه‌بندی حساسیت زیست‌محیطی سواحل استان مازندران جمع‌آوری گردید [۵ و ۶].

تعیین اوزان معیارها و زیرمعیارها. یکی از مهم‌ترین و مشکل‌ترین مراحل تصمیم‌گیری، مرحله‌ی وزن‌دهی به معیارها می‌باشد که می‌تواند عدم قطعیت قابل توجهی در فرآیند تصمیم‌گیری ایجاد نماید. وزن داده شده به صورت یک عدد در ارزیابی دخالت داده می‌شود، که این عدد بیانگر اهمیت نسبی آن معیار نسبت به سایر معیارها در شرایط خاص است [7].

روش‌های وزن‌دهی مختلفی برای ارزیابی اهمیت معیارها برای تصمیم‌گیران وجود دارد که تفاوت این روش‌ها در اصول تئوری، دقت، سهولت کاربرد و قابل فهم بودن آن‌ها برای تصمیم‌گیران است. از مهم‌ترین روش‌های وزن‌دهی می‌توان به روش‌های رتبه‌ای،

آری، خیر یا درست، غلط، که در مجموعه‌های معمولی به کار می‌رود، می‌توان از مقادیر بینابینی مانند کم، متوسط، زیاد و... استفاده کرد [11]. ناتوانی روش‌های تصمیم‌گیری معمولی برای در نظر گرفتن عدم قطعیت، راه را برای استفاده از روش‌های تصمیم‌گیری فازی باز می‌کند. یکی از نواقص روش AHP، ناتوانی آن در لحاظ کردن عدم قطعیت ارجحیت و قضاوت‌ها در ماتریس مقایسه‌ی زوجی معیارها می‌باشد. این نقص روش AHP با استفاده از منطق فازی در روش AHP فازی برطرف شده است و به‌جای در نظر گرفتن یک عدد صریح در مقایسه‌ی زوجی، محدوده‌ای از مقادیر برای لحاظ کردن عدم قطعیت در نظرات تصمیم‌گیرندگان لحاظ می‌شود. در این روش تصمیم‌گیرندگان می‌توانند مقادیری که میزان اطمینان آن‌ها را منعکس می‌کنند انتخاب کنند و وضعیت تصمیم‌گیری آن‌ها از دیدگاه خوش‌بینانه، بدبینانه و متعادل پوشش داده می‌شود [11,12].

در روش AHP فازی، از اعداد فازی مثلثی برای فازی کردن مقادیر صریح ماتریس مقایسه‌ی زوجی استفاده می‌شود. برای این منظور از مفهوم تحلیل توسعه‌ی فازی استفاده می‌شود، که در آن اهمیت معیارها و اولویت گزینه‌ها با حل کردن ماتریس مقایسه‌ی زوجی فازی شده به دست می‌آید. با استفاده از مفهوم برش α ، ماتریس تصمیم‌گیری فازی به ماتریس دارای بازه‌ی مقادیر عدم قطعیت تبدیل می‌شود و با استفاده از شاخص بهینه (λ) ، مقادیر صریح به دست می‌آید [11,12].

یک ماتریس مقایسه‌ی زوجی را مانند A که مقادیر آن از $\frac{1}{9}$ تا 9 متغیر است، در نظر بگیرید. با استفاده از اعداد فازی مثلثی $f=(l,m,u)$ ، ماتریس اولیه دارای مقادیر صریح A، مطابق با جدول (۱) تبدیل به مقادیر فازی می‌شود. مقادیر حد پایین (l) و حد بالا (u) محدوده‌ی عدم قطعیت ارجحیت‌های ارائه شده توسط تصمیم‌گیرندگان و کارشناسان را نشان می‌دهند.

در این رابطه λ یک مقدار ویژه، W ماتریس مقایسه‌ی زوجی و w یک بردار ویژه‌ی متناظر با مقدار ویژه λ می‌باشد که یک ماتریس $n \times n$ است. ساعتی شاخص ناسازگاری (II)، را به صورت زیر تعریف نمود:

$$II = \frac{\lambda_{\max} - n}{n - 1} \quad (2)$$

در این رابطه، λ_{\max} بزرگ‌ترین مقدار ویژه‌ی ماتریس مقایسه و n تعداد معیارها می‌باشد. مقادیر شاخص ناسازگاری را برای ماتریس‌هایی که اعداد آن‌ها کاملاً تصادفی انتخاب شده باشند شاخص ناسازگاری ماتریس تصادفی (IIR) نام‌گذاری کرده‌اند. برای هر ماتریس حاصل تقسیم شاخص ناسازگاری (II) بر شاخص ناسازگاری ماتریس تصادفی (IIR) هم بعد آن، معیار مناسبی برای قضاوت در مورد ناسازگاری می‌باشد، که آن را نرخ ناسازگاری (IR) می‌نامیم. نزدیک‌تر بودن بیشتر II و به تبع آن IR به صفر، نشان‌دهنده‌ی سطح بالاتری از سازگاری در ماتریس مقایسه است. چنانچه نرخ ناسازگاری کمتر از ۰/۱ باشد، سازگاری سیستم قابل قبول است، وگرنه باید در قضاوت‌ها تجدید نظر نمود. در این تحقیق به منظور تشکیل ماتریس مقایسه و محاسبه‌ی مقادیر نرخ ناسازگاری و اوزان نسبی و نهایی معیارها و زیرمعیارها از نرم‌افزار Expert Choice استفاده شده است. این نرم‌افزار مورد حمایت پروفیسور ساعتی، بنیان‌گذار روش فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی نیز می‌باشد.

منطق فازی توسط پروفیسور لطفی‌زاده، استاد ایرانی‌الاصل دانشگاه برکلی، در سال ۱۹۶۵ در مقاله‌ای به نام مجموعه‌های فازی معرفی گردید. در این مقاله مجموعه‌های فازی به عنوان حدود و مرزهای غیردقیقی معرفی شده بود. در سال ۱۹۷۴ پروفیسور لطفی‌زاده عبارت منطق فازی را معرفی کرد. منطق فازی یک تئوری چند ارزشی بود که در آن به‌جای عبارت‌های

جدول ۱ تبديل مقادير صريح به مقادير فازی [11,12]

مقدار فازی PCM	مقدار فازی PCM	مقدار صريح PCM	مقدار فازی PCM
(۱،۱،۱)	(۱،۱،۱)	۱	(۱،۱،۱)
(۱/۴، ۱/۲، ۱/۱)	(۱،۲،۴)	۱/۲	(۱/۴، ۱/۲، ۱/۱)
(۱/۵، ۱/۳، ۱/۱)	(۱،۳،۵)	۱/۳	(۱/۵، ۱/۳، ۱/۱)
(۱/۶، ۱/۴، ۱/۲)	(۲،۴،۶)	۱/۴	(۱/۶، ۱/۴، ۱/۲)
(۱/۷، ۱/۵، ۱/۳)	(۳،۵،۷)	۱/۵	(۱/۷، ۱/۵، ۱/۳)
(۱/۸، ۱/۶، ۱/۴)	(۴،۶،۸)	۱/۶	(۱/۸، ۱/۶، ۱/۴)
(۱/۹، ۱/۷، ۱/۵)	(۵،۷،۹)	۱/۷	(۱/۹، ۱/۷، ۱/۵)
(۱/۱۰، ۱/۸، ۱/۶)	(۶،۸،۱۰)	۱/۸	(۱/۱۰، ۱/۸، ۱/۶)
(۱/۱۱، ۱/۹، ۱/۷)	(۷،۹،۱۱)	۱/۹	(۱/۱۱، ۱/۹، ۱/۷)

عمليات برش α ماتريس P_α به دست می آید:

$$P_\alpha = \begin{bmatrix} [P_{11\alpha}, P_{1r\alpha}] \\ [P_{21\alpha}, P_{2r\alpha}] \\ \dots \\ \dots \\ [P_{i1\alpha}, P_{ir\alpha}] \end{bmatrix} \quad (5)$$

در ماتريس فوق، پارامترهای r, l به ترتیب بیان کننده ی مقادير چپ و راست مجموعه ی بازه می باشند. در مرحله ی بعد با به کار گیری شاخص بهینه ی (λ)، ماتريس مقادير صريح به دست می آید. شاخص بهینه ی λ در مجموعه بازه ی مقادير، مطابق با زیر اعمال شده و منجر به تولید ماتريس C_λ با مقادير صريح می شود [11,12].

$$c_\lambda = \lambda * p_{r\alpha} + (1 - \lambda) * p_{l\alpha} \quad (6)$$

مقادير شاخص بهینه (λ) در بازه ی صفر تا یک متغیر است، که در بدبینانه ترین حالت مقدار λ برابر صفر و در خوش بینانه ترین دیدگاه، مقدار λ برابر یک در نظر گرفته می شود. در انتها با توجه به این که مقادير ماتريس مقایسه دارای مقیاس های یکسانی نیستند، بنابراین مقادير صريح به دست آمده با استفاده از رابطه ی (۷) نرمال می شوند. لازم به ذکر است که برای مقایسه ی معیارها نیاز است که همگی دارای مقیاس یکسانی باشند [13].

با استفاده از تحلیل توسعه ی فازی بر روی ماتريس بالا، ماتريس تصمیم فازی به دست می آید. برای به دست آوردن ماتريس تصمیم فازی (x) و وزن فازی (w) با استفاده از تحلیل توسعه ی فازی، فرمول زیر به کار می رود:

$$x_i \text{ or } w_j = \frac{\sum_{j=1}^k \bar{a}_{ij}}{\sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^k \bar{a}_{ij}} \quad (3)$$

با ضرب ماتريس تصمیم گیری و ماتريس وزن، ماتريس تصمیم گیری وزن دار (p) مطابق زیر حاصل می شود.

$$P = X_i * W = \begin{bmatrix} (w_1 x_{11} \ w_m x_{1m} \ w_n x_{1n}) \\ (w_m x_{21} \ w_m x_{2m} \ w_m x_{2n}) \\ \dots \\ \dots \\ (w_m x_{i1} \ w_m x_{im} \ w_m x_{in}) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} P_{1l} \ P_{1m} \ P_{1u} \\ P_{2l} \ P_{2m} \ P_{2u} \\ \dots \\ \dots \\ P_{il} \ P_{im} \ P_{iu} \end{bmatrix} \quad (4)$$

در این مرحله با محدوده های غیرقطعی مقادير مواجه هستیم و بنابراین از تصمیم گیرندگان در مورد میزان اطمینان آن ها در مورد قضاوتشان پرسیده می شود. برش α (بین ۰ تا ۱) میزان اطمینان کارشناس را در مورد قضاوت خود نشان می دهد. اگر مقدار برش α نزدیک یک باشد، نشان می دهد که کارشناسان اطمینان خیلی زیادی در مورد قضاوت خود داشته است. برش α برابر با صفر نشان دهنده عدم اطمینان زیاد می باشد. پس از اعمال میزان اطمینان تصمیم گیرندگان نسبت به تصمیم خود و استفاده از

مورد تلفیق را برای نقشه‌ی نهایی در نظر می‌گیرد، که منجر به یک نتیجه بسیار محافظه‌کارانه می‌گردد و از وزن‌های بالای پیکسل‌ها کاملاً چشم‌پوشی می‌شود.

توسط عملگر اجتماع فازی در هر موقعیت، حداکثر مقدار عضویت پیکسل در تمام نقشه‌های مورد تلفیق، به‌عنوان مقدار عضویت در نقشه‌ی نهایی وارد می‌شود. در نتیجه به‌دلیل صرف‌نظر نمودن از وزن‌های پایین پیکسل‌ها، یک خروجی بسیار خوش‌بینانه به‌دست می‌آید و بنابراین این عملگرها در عملیات تعیین درجه‌ی حساسیت مناطق ساحلی نسبت به ریزش‌های نفتی، دارای دقت پایینی می‌باشند.

عملگر ضرب فازی، درجه‌ی عضویت‌های یک موقعیت در نقشه‌های مختلف را در هم ضرب می‌کند. در اجرای مدل با عملگر ضرب فازی، مکان‌های کمی در کلاس حساسیت زیاد قرار می‌گیرند و اغلب منطقه‌ی مورد مطالعه با حساسیت کم تشخیص داده شده است. در جمع فازی مقدار عضویت نهایی پیکسل‌ها در نقشه‌ی خروجی بزرگ می‌شود و در صورت زیاد بودن ورودی‌ها به سمت یک میل می‌کند. در عملگر جمع فازی مناطق زیادی در کلاس حساسیت کم قرار می‌گیرند.

برای تعدیل نتایج مربوط به ضرب و جمع فازی از عملگر گامای فازی که حدفاصل بین جمع و ضرب عمل می‌کند استفاده شده است. عملگر گامای فازی، حالت کلی از عملگرهای ضرب و جمع فازی است، که در آن فاکتورهای تعیین حساسیت مناطق ساحلی به ریزش‌های نفتی طبق رابطه‌ی (۸) تلفیق می‌شوند. در این تحقیق، عملیات تلفیق لایه‌ها با استفاده از مقادیر $\gamma=0/1$ تا $\gamma=0/9$ انجام شده است. در مقادیر کم گاما، مناطق کمی در محدوده‌ی حساسیت زیاد و در مقادیر بالای گاما، مناطق زیادی در محدوده‌ی حساسیت کم قرار می‌گیرند. براساس نتایج حاصل، $\gamma=0/7$ به‌عنوان مقدار مطلوب در این مدل شناخته شد. نقشه حاصل از تلفیق معیارها با $\gamma=0/7$ در شکل (۱) ارائه شده است.

$$\mu_{\text{gamma_operation}}(X) = (\mu_{\text{sum}}(X))^{\gamma} \times (\mu_{\text{product}}(X))^{1-\gamma} \quad (8)$$

$$0 \leq \gamma \leq 1$$

$$C_{i\lambda} = \frac{c_{i\lambda}}{\sum c_{i\lambda}} \quad (7)$$

با توجه به قابلیت‌های محیط برنامه نویسی Matlab در محاسبات ماتریسی، برای محاسبات مربوط به روش AHP فازی، در این محیط برنامه نویسی شده است.

اجرای مدل و نتایج

در این مرحله با توجه به معیارهای موجود و ارزیابی همه‌جانبه‌ی مدل‌ها، نحوه‌ی اجرای آن‌ها و نیز دقت هر یک، مدل مناسب برای تلفیق لایه‌ها انتخاب می‌گردد. مدل‌های تلفیق با استفاده از توابع و عملگرهای مختلف ریاضی و اعمال آن‌ها بر روی ارزش هر پیکسل در لایه‌های مختلف، این ارزش‌ها را با یکدیگر تلفیق می‌کنند و به این ترتیب ارزش نهایی هر پیکسل با در نظر گرفتن تمام لایه‌های تصمیم‌گیری، محاسبه می‌شود. برای به‌دست آوردن وزن معیارها برای ورود به مدل فازی از وزن‌دهی با روش AHP فازی استفاده شده است و مقادیر وزن با توجه به میزان اطمینان تصمیم‌گیران در مورد قضاوت خود (مقادیر مختلف α) محاسبه شده است. محاسبه‌ی وزن با مقدار $\alpha=0/6$ بیشترین تطابق و هم‌خوانی را با نتایج داشت و بنابراین با استفاده از مقادیر وزن حاصل از $\alpha=0/6$ ، مدل‌های فازی اجرا شد. با استفاده از عملگرهای فازی، لایه‌ها با یکدیگر تلفیق می‌شود و حساسیت نهایی پیکسل‌ها در نقشه خروجی به‌دست می‌آید. به‌منظور اجرای مدل فازی، کلاس‌های حساسیت معیارها به‌جای ارزش‌دهی با اعداد ۱ تا ۴، بر تعداد کلاس حساسیت که در این تحقیق ۴ کلاس حساسیت کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد می‌باشد تقسیم می‌شود و به هر کدام از کلاس‌های حساسیت براساس اهمیت و ارجحیت، ارزشی بین ۰ تا ۱ تعلق می‌گیرد. در ادامه، تلفیق نقشه‌ها با عملگرهای مختلف فازی شامل اشتراک، اجتماع، ضرب، جمع و گامای فازی را بررسی می‌کنیم.

عملگر اشتراک فازی در یک موقعیت مشخص، حداقل درجه‌ی عضویت واحدهای پیکسلی در نقشه‌های

شکل ۱ نقشه‌ی کلی حساسیت نوار ساحلی استان مازندران به ریزش‌های نفتی

انسانی، پارامترهای منابع بیولوژیکی، پارامترهای مربوط به مورفولوژی ساحل و هیدرودینامیک به ترتیب با امتیازات ۰/۴۵، ۰/۲۶، ۰/۲ و ۰/۰۹ بیشترین وزن و اهمیت را در هنگام ریزش نفتی دارا هستند و در صورت بروز ریزش نفتی در سواحل استان مازندران به ترتیب بیشترین آسیب‌پذیری را دارا می‌باشند که بایستی با مدیریت صحیح و به موقع، منابع انسانی و بیولوژیکی حفظ و پاک‌سازی گردند.

۳- وزندهی با روش AHP، دقت و انعطاف بیشتری نسبت به دیگر روش‌ها دارد و نقص آن در لحاظ نکردن عدم قطعیت قضاوت کارشناسان، در مدل توسعه‌یافته‌ی آن با به‌کارگیری منطق فازی برطرف می‌شود.

۴- نتایج حاصل از تلفیق نقشه‌ها با استفاده از عملگرهای فازی نشان می‌دهد که مدل‌های اجتماع و اشتراک فازی، به دلیل این‌که در نقشه‌ی خروجی تنها مقادیر یک فاکتور را دخالت می‌دهند، نمی‌توانند روش‌های مناسبی برای تعیین حساسیت

پس از اجرای مدل‌های تلفیق، نتایج در قالب نقشه‌های خروجی حساسیت زیست‌محیطی هر ناحیه با مقدار آن نمایش داده می‌شود و در اختیار تصمیم‌گیرندگان قرار می‌گیرد. شکل (۱) نتایج حاصل از تلفیق لایه‌ها توسط نرم‌افزار GIS را به همراه حساسیت نسبی آن‌ها در محدوده‌ی استان مازندران نشان می‌دهد. در نتایج به دست آمده، شاخص حساسیت کمتر از ۰/۲۵ معرف حساسیت نسبی کم، شاخص بین ۰/۲۵ تا ۰/۵ نشان‌دهنده‌ی حساسیت متوسط، شاخص حساسیت بین ۰/۵ تا ۰/۷۵ معرف حساسیت زیاد و شاخص حساسیت بالاتر از ۰/۷۵ نشان‌دهنده‌ی حساسیت خیلی زیاد نسبت به ریزش نفتی می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

- ۱- یکی از نتایج این تحقیق، شناسایی معیارهای مؤثر بر حساسیت مناطق ساحلی به ریزش‌های نفتی و هم‌چنین اهمیت و وزن هر کدام از این معیارها با توجه به شرایط کشورمان می‌باشد.
- ۲- با توجه به نتایج به دست آمده، پارامترهای منابع

نفت می‌باشند، هم‌چنین قسمت‌هایی از سواحل شرقی استان (خلیج گرگان و میان‌کاله) دارای حساسیت خیلی زیاد و بقیه‌ی نقاط دارای حساسیت زیاد می‌باشند.

۷- پیشنهاد می‌شود قابلیت‌های تکنیک‌های دیگر مانند الگوریتم ژنتیک، شبکه‌ی عصبی و الگوریتم مورچه‌ها در تلفیق پارامترها و انتخاب گزینه‌ی برتر مورد بررسی قرار گیرد.

۸- پیشنهاد می‌شود روش‌های دیگر وزندهی مانند TOPSIS، ANP و OWA و یا ترکیب و توسعه‌ی این روش‌ها با منطق فازی در وزندهی پارامترها مورد بررسی قرار گیرد.

مناطق ساحلی به ریزش‌های نفتی باشند و نتایج به‌دست آمده از مدل‌های جمع، ضرب و گامای فازی به‌مراتب مطلوب‌تر از این دو مدل هستند.

۵- بهترین مدل تلفیق لایه‌ها، استفاده از عملگر گامای فازی با مقدار مناسب می‌باشد. البته در مقادیر کم گاما، مناطق کمی دارای شاخص حساسیت نسبی کم و در مقادیر بالای گاما، مناطق زیادی در محدوده‌ی شاخص حساسیت نسبی کم قرار می‌گیرند.

۶- نتایج به‌دست آمده بیانگر این مطلب است که ساحل شهرستان‌های نکا، جویبار و بخش‌هایی از شهرستان‌های محمودآباد، تنکابن و رامسر دارای حساسیت متوسط در هنگام ریزش‌های ناگهانی

مراجع

۱. ناصر هراتی، سید امیر، "بررسی مکانیزم پخش آلودگی نفتی با استفاده از اطلاعات ماهواره‌ای"، پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، ۱۳۸۳.
۲. دانه‌کار، ا. و نیکو بذل راد، ا.، "حساسیت زیست‌محیطی ناهمواری‌های ساحلی استان هرمزگان"، دومین سمپوزیوم بین‌المللی مهندسی محیط‌زیست، تهران، (۱۳۸۸).
3. Wirtz, K. W., & Liu, X. "Integrating economy, ecology and uncertainty in an oil-spill DSS: The Prestige accident in Spain, 2002", *Estuarine, Coastal and Shelf Science*, Vol. 70, pp. 525-532, (2006).
4. Castanedo, S., Juanes, J. A., Medina, R., Puente, A., Fernandez, F., Olabarrieta, M., & Pombo, C. "Oil spill vulnerability assessment integrating physical, biological and socio-economical aspects: Application to the Cantabrian coast (Bay of Biscay, Spain)", *Journal of environmental management*, Vol. 91, pp.149-159, (2009).
۵. "طرح مدیریت یکپارچه‌ی مناطق ساحلی کشور: مطالعات مدیریت نوار ساحلی (SMP)", سازمان بنادر و دریانوردی، (۱۳۸۵).
۶. دانه کار، ا.، "پروژه‌ی پهنه‌بندی حساسیت زیست‌محیطی سواحل استان مازندران"، مدیر کل دفتر محیط زیست‌دریایی سازمان محیط‌زیست، ایران، (۱۳۸۴).
7. Malczewski, J., "GIS and Multi Criteria Decision Analysis", John Wiley & Sons INC, (1999).
8. Hill, M. J., Braaten, R., Veitch, S. M., Lees, B. G., and Sharma, S., "Multi-criteria decision analysis in spatial decision support: the ASSESS analytic hierarchy process and the role of quantitative methods and spatially explicit analysis", *Environmental Modeling & Software*, Vol. 20, pp. 955-976, (2005).
9. Saaty, T. L., "How to make a decision: the analytic hierarchy process", *European journal of operational research*, Vol. 48, pp. 9-26, (1990).

10. Marinoni, O., "Implementation of the analytical hierarchy process with VBA in ArcGIS", *Computers & Geosciences*, Vol. 30, pp. 637-646, (2004).
11. Deng, H., "Multicriteria analysis with fuzzy pairwise comparison", *International Journal of Approximate Reasoning*, Vol. 21, pp. 215-231, (1999).
12. Jie, L. H., Meng, M. C., and Cheong, C. W. "Web based fuzzy multicriteria decision making tool", *International Journal of the computer, the Internet and management*, Vol. 14(2), pp. 1-14, (2006).

Archive of SID